

Ey Cezâyir'deki Müslümanlar!

Her Halkın Değeri Meselesinin Değeri Kadardır. Sizin Meseleniz Ekonomik Değil, Ancak ve Sadece “Allah’ın İndirdikleri İle Yönetim” Siyâsetidir!

Cezâyir Devleti’nin, “siyâsî” İslâm’ın kökünü askerî güç ile kazımak maksadıyla, hileli stratejik bir silah olarak kullanmak üzere plânladığı “Terörizm” merhalesi, İslâmî bir yönetim îmasıyla başladı. Zîra Cezâyir Devleti, İslâm’a verdiği muazzam destekten ötürü Cezâyir halkına karşı nefretle doldu. Dolayısıyla onu katletmeye, terörize etmeye ve « » “Köpeğini aç bırak ki sana bağlansın” deyiminde olduğu gibi IMF ve Dünya Bankası’nın dayatmalarına yönelmekten ve bağılıktan kaynaklanan ekonomik kriz ile halkın hızla fakirleşme korkusunu suiistimal etmeye başladı. Zira Cezâyir Devleti; katliam, korkutma ve aç bırakma tertibatı ile tamamen terk edilsin diye İslâmî Yönetim ve İslâmî Devlet fikrini halka unutturmak istedi.

Cezâyir Devleti, halkın kanını dökme cürümüne girişerek “Siyâsî” İslâm’a karşı askerî “başarı” kazanmasına rağmen, bu kanlı “başarısı” ile aklını oynatmıştır ki tıpkı İbn-u ‘Umer’in dediği gibi bundan paçayı sıyırması öyle kolay olmayacaktır:

«

» “Haksız yere haram kanı akıtmak, hiçbir kurtuluşu

olmayan işlere bulaşmaktadır.”

Bu durum, Avrupa’yı dost edinen Cezâyir Devleti’ni, Amerika’nın bunu bir bahane edinip suiistimal ederek gafil avlaması ile zor durumda bıraktı. Aynı şekilde Avrupa [Fransa ve İngiltere], Cezâyir’deki akıntısına ve rekâbetine, Amerikan selinin gâlip gelmesinden korktu.

Bundan dolayı Fransa, İngiltere’nin kendisine karşı oyun oynadığının farkına varmasından sonra durumunu gözden geçirmiş ve İngiltere’nin, “İngiltere, son Fransız askerine kadar savaşı” şiarını bilmesine karşın; asker, politikacı ve kültürlü ajanlarının Cezâyir Yönetimi’nin liderliğine ulaşmaktan ve Amerikan muvâhesinde maslahatlarını himâye etmekten âciz kaldıkları açığa çıktıktan sonra, Cezâyir’in Avrupa yürüncesinde kalması için kendisi ile İngiltere arasında bir koordinasyon kurmak için çalıştı.

Bu durum, Buteflika’yı Cezâyir devlet başkanlığı konumunu üstlenmeye ikna etmek için 1994 yılı Ocak ayı sonlarında düzenlenen Vatânî Uyum Semineri toplanmadan önce Ordu kurumunun onunla temasa geçme girişiminden beri böyle sürdü.

Daha sonra İngiltere’nin kendilerine karşı dolaplar çevirip kendisini onlarla kamufle etmesinin ardından Cezâyir devlet yönetimindeki Fransız uşaklarının ve sürüngenlerinin dönemini sona erdirebilmek, “Çıkarlar” merhalesine geçmek ve 1999 yılında Buteflika’yı geri getirerek Cezâyir devlet yönetiminde İngiliz ajanları dönemini yeniden başlatmak için yeni yöneticinin popülist bir atmosfer oluşturması kaçınılmaz idi. Şöyle ki, Cezâyir Devleti’nin plânladığı “Çıkarlar” merhalesi de, kezâ “Siyâsî” İslâm’ın kökünü siyâsî olarak kazımak maksadıyla stratejik bir silah olarak kullanılmak içindi.

Cezâyir Devleti bu durumu, 1999 yılındaki “Kamusal Uyum Reformu” ile ilgili 08-99 sayılı kânun yoluyla gerçekleştirmeye çalıştı, ancak Kayıplar ve Toplu Katliam dosyaları bunu başarmasına engel oldu. Dolayısıyla bir nebze de olsa maddi yaşam şartlarını kısmî iyileştirme gibi bir takım ekonomik işler ile göstermelik olarak ilgilenerek insanları hoşnut etmek zorunda kaldı. Ardından 29.09.2005 tarihinde “Vatânî Barış ve Maslahat Sözleşmesi Projesi”ni halk oylaması ile kabul ettirdi ve bu halk oylaması ile, “Kızıl Onlu” etrafındaki cürümlerinden ötürü hesap vermekten kendisini kurtardı.

Kaldı ki Cezâyir Devleti, bu proje ile “Siyâsî” İslâm’a karşı bir başarı da kazanamadı. Daha sonra kayıpların ve toplu katliam kurbanlarının yakınlarına bir “sus payı” niteliğinde, “Vatânî Âfet Mağdurlarına Tazminat” ile ilgili 93-06 sayılı Devlet Başkanlığı Kararnâmesi’ni yayınladı.

Yine “Vatânî Barış ve Maslahat Sözleşmesi”nin yürütmesini içeren 01-06 sayılı emir ile bilhassa 45. ve 46. maddelerindeki 6. fasılı yayınladı ve böylece cürümlerinden yargılanmaktan kurtulup halkın dilini, katliam mağdurlarının şikâyet ve muhâsebesinden men etti. Hâssaten “Askerî Personeller için Genel Temel Kânun”u - özellikle Kayıplar ve Toplu Katliam dosyalarına karışmış ordudaki kimi “üst düzey” komutanlar ile kimi tugay komutanlarını koruyan 39, 40, 57, 59 ve 60. maddelerini- içeren ve onları, yerel veya devletlerarası boyutta herhangi bir hukûkî kovuşturmayla karşı resmî devlet koruması altına alan 02-06 sayılı emrin yayınlanmasından sonra -Amerika’nın kullanabileceği herhangi bir iç veya dış cihete karşı önlemini aldıktan sonra- Cezâyir Devleti, halk “İslâmî Devlet” fikrine sahip olmanın acı meyvelerinden ders alsın diye bu dosyaları kapatmak istedi ki bu, sesleri susturmaya yönelik bir rüşvet veya baskı ve tehdit idi! O kadar ki Cezâyir Devleti’nin bu dosyaları kapatabilmek için çift taraflı bir denge ile hareket etmesi kaçınılmaz idi: FIS [Front Islamique du Salut: İslâmî Kurtuluş Cephesi] ile flört etmek ve Amerika ile rekâbet etmek:

- İslâmî Kurtuluş Cephesi ile sıcak ilişkilere gelince; Uzun süredir Cezâyir Devleti'nin İslâmî Kurtuluş Cephesi'ni kendi tutumuna iknâ etmeye çalıştığı dikkat çekmektedir. Böyle bir ilişkiye girmesi ise, sırf tuzağına düşürmek amacıyla "özellikle ülke dışında olanları" -köhneleşmiş Vatancılık adı altında- "Maslahatlar" ağına sokmaktan başka bir şey değildir. Cezâyir Devleti, İslâmî Kurtuluş Cephesi'nin bazı liderlerini, "demokratik" oyuna batmış yeni bir parti kılıfı altında, siyâsî hayata katılımlarını amaçlamaktadır. Böylece devletin bir parçası olacaklar, dolayısıyla da devleti değiştirmek yerine korumak için çalışacaklardır. Ülke dışındaki İslâmî Kurtuluş Cephesi'nin bazı liderlerinin 17.09.2006 günü ülkeye kolaylıkla girişlerinin hazırlanması ve sadece İslâmî Kurtuluş Cephesi'nin değil, aynı şekilde "İslâmî Devlet" fikrinin tasfiye edilmesinin anlaşıldığı, 19.09.2006 günü yapmış oldukları ilk açıklamaları bu ağı kuvvetlendirmek ve Cezâyir Devleti'nin bulaştığı Kayıplar ve Toplu Katliam dosyalarından sıyrılması için garantörlük yapmaktan başka bir şey değildir.
- Amerika ile rekabete gelince; Kayıplar ve Toplu Katliam dosyalarına bulaşması olayını Amerika'nın göz ardı etmesi için "Terörizme Karşı Küresel Savaş"ta Amerika'nın güçlü bir askerî müttefiki olmak için 11 Eylül olayı fırsatını suiistimal ettiği göze çarptı. Yine Cezâyir Devleti, "Yakıtlar Kânunu" ile petrol açısından Amerika'yı memnun etmeye çalıştı. Nitekim Devlet Başkanı Buteflika, 22.11.2002 tarihinde Washington Times Gazetesi'ne verdiği mülâkatta "Cezâyir'in Afrika'da petrol üreten ilk ülke olmaya hırs gösterdiğini ve yakıtlara yatırım alanında Amerika'ya daha fazla güvence sağlayacağını" açıklayarak bunu ifâde etmiştir. Ne var ki Cezâyir Devleti, özellikle Amerika'nın Irak bataklığına saplanmasından sonra Afrika'da ve devletlerarası düzeyde Amerika'ya kafa tutmak üzere Cezâyir'i Avrupa'nın bir maşası haline getiren üslup benimsedi. Bu yüzden Cezâyir Devleti "Terörizm ile Mücadele"de Amerika ile aynı kulvarda koştuğu bir sırada, 15-16.09.2006 tarihlerinde düzenlenen Bağlantısızlar Hareketi 14. Zirve Toplantısı'nda yaptığı konuşmasında, "Terörizm" ile "İşgâle Direniş" arasında ayırım yapıp bu ikisinin aynı şey olduğunu reddederek diplomatik açıdan Devletlerarası Toplum'da -halen- Amerika'yı şaşkırtmayı sürdürdüğünü ve "sürdüredurduğunu" gösterdi. Yine olaylara karıştığını Amerika'nın göz ardı etmesi için 20.03.2005 tarihinde -Amerika lehine- "Yakıtlar Kânunu"nu yasalaştırdığı ve 28.04.2005 tarihli 07-05 sayılı karar ile 19.07.2005 tarihli kararı yayınladığı halde, bazı olaylardan "aklanmasından" sonra, 04.07.2006 tarihinde aldığı kararı ile 29.07.2006 tarihli, 10-06 sayılı kararı yayınlarak Amerika'ya önceden verdiği bazı petrol imtiyazlarından geri adım attı. Diğer taraftan 14.04.2006 günü Washington'daki CFR'de [Council of Foreign Relations: Dış İlişkiler Konseyi] Dışişleri Bakanı Muhammed Becâvî'nin "... Çünkü bunun başarılması, Amerika Birleşik Devletleri gibi sağlam bir hâricî işbirliğini de gerektirir" diyerek açıkladığı üzere, Amerika "Maslahatlar" pastasına ortak olmayı ve Vatanî Maslahatlar girişiminin başarısını talep ettiği halde, 11-12.07.2006 tarihinde Londra'ya yaptığı "sadece tek bir ziyâret" çerçevesinde Devlet Başkanı Buteflika'nın üyelik talebi üzerine Tony Blair'in ilk resmî onayından sonra Cezâyir Devleti, Commonwealth [İngiliz Milletler Topluluğu] üyeliği için çırpındı ki bu, alenen İngiltere'nin ajanı olan devletlerin topluluğudur.

Ey Cezâyir'deki Müslümanlar!

Terörizm kılıcı, IMF ve Dünya Bankası'nın kararları ile çetin bir hayata sürüklendiğiniz, o yandan bu yana savrulduğunuz bir sırada, özel ve kamu mallarınızı "zapt eden", "Finansal-Politik Mafya" adında bir şey türemiş, "Terörizm" merhalesi sayesinde zengin olmuş, Yasama, Yürütme ve Yargı olmak üzere otoritenin tüm güçlerini, yönetimi, kurumları, orduyu... ve diğer tüm makamları talan etmesiyle birlikte ülkenizdeki toplumsal yapının dengesi değişmiştir. Zîra bu mafyanın üyelerinin çoğu; Meclis koltuklarını, Vilâyet ve Belediye Halk meclislerinin genelini istila etmiş, adamları idârî meclisleri, genel kurulları, sivil toplum kuruluşlarını ve bazı siyâsî partileri işgal etmiş ve tüm medya organlarında medyatik yıldızlar olarak parlamışlardır. Örneğin 19.04.2006 tarihinde Bicâye Mahkemesi, Bicâye Belediyesi hazinesinden 140 Milyar Sentim'i [Sentim: Para birimi. 1 Sentim = 100 Frank] aşan bir yolsuzluk skandalına bakmıştır ki bu davadaki sanıkların hepsi devlet görevlisidir.

Sizleri hançerledikleri "Terörizm" ve "Maslahatlar" silahları ile masum kanlarınız oluk oluk aktığı bir sırada, bu "Finansal-Politik Mafya" -göz dikenler sömürmeden önce- geriye hiçbir şey kalmayacak kadar tamahkâr ve obur bir şekilde servetlerinizin kanallarını hortumlamaya başlamıştır. Onca örnekten yalnızca birini vermek gerekirse; Cîcal kentinin işlerinin yönetiminde işlenmiş olan 1 Trilyon Sentim [1 milyar Frank] değerindeki yolsuzluklar hakkında 2006 yılının Haziran ayı başlarında güvenlik soruşturması başlamıştır ki dâvâdaki sanıklar, Cîcal Belediyesi yetkilileri, Bayındırlık İşleri Müdürleri ile devleti eline geçirenlerden oluşmaktadır. Yine bu "Finansal-Politik Mafya" ülkenizi Sömürgeci Kâfirlere [Avrupalı-Amerikalı Kâfirlere] peşkeş çekmiştir. İşte Devlet Başkanı Buteflika, -iktidara ulaştığından beri- işe başlar başlamaz kolları-paçaları sıvayarak Avrupa ile Amerika'nın salyasına bulaşması, çeşitli imtiyazlar ile size karşı bir güç oluşturarak ülkeyi ve halkını pazarlama kampanyası yoluyla girmedik ne yerel ne bölgesel ne de devletlerarası bir toplum bırakmıştır.

Ülkeniz devletlerarası piyasalarda yok pahasına satılan bir mal haline gelmiştir. Nitekim Devlet Başkanı Buteflika'nın 07.04.2005 günü Ümmet'in kesimlerine yaptığı konuşmasında şöyle demiştir: *"Bugün Cezâyir kârlı ve açık bir ekonomik pazar haline gelmiştir. 55 milyar doları aşan meblağdaki... Kalkınma Destek Projesi bunu teyit etmektedir. Bu program, bazı stratejik kurumlar dışında tüm sektörlerdeki farklı kapasitelerde 1000 kurumu aşan özelleştirme ve şirketleşmeye açılmamızla eş zamanlı gelmiştir. Şu halde bu, karşılıklı çıkarları gerçekleştirmek üzere, elinize geçmiş sizin için bulunmaz bir fırsattır."* Cezâyir Devleti, geçen sene yabancı krediye başvurmama kararı almasına ve yabancı sermayenin tehlikesine rağmen, Cezâyir'e yabancı sermayeyi çekmeye yönelik güçlü sinyaller verme adımları atmıştır.

Gerçek şu ki bu devlet içerisinde, bu "Mafya" ile Sömürgeci Kâfir efendilerinin hesabına çalışan "illegal gizli bir örgütlenme" çöreklenmiştir. Daha dakik bir ifadeyle, resmî devlet kurumları içerisinde, büyük çoğunluğu bu gizli örgütlenmeye itaat etmek üzere toparlanmış, "yetkililerden oluşan gizli bir devlet organı" oluşturulmuştur. Bu da resmî kurum bilincinin ve atmosferinin kaybolmasına, yani sizlerin ve sizlerin hizmetinde olması gereken devletin maslahatlarını gözetme anlayışının yok olmasına neden olmuştur. Zira durum, baştan aşağı değişmiş dolayısıyla başınıza; kendi işlerini gözetmekten, Avrupalı-Amerikalı Sömürgeci Kâfir efendilerinin çıkarlarını korumaktan, başınıza musallat olmaktan, sizleri zelileştirmekten ve haklarınızı yemekten başka bir şey bilmeyen yöneticiler, bakanlar, vâliler, belediye başkanları, müdürler... gelmiştir. O halde bunlar sizin gözetleyicileriniz değil bilakis vergi tahsildarlığı yapan eşkiyâlardır.

Ey Cezâyir'deki Müslümanlar!

Muhakkak ki ülkenizin ekonomisine, karnını doldurduğu halde doymak bilmeyen bu obur "Mafya" musallat olmuştur! Ekonominizin pastasını "Pazar Ekonomisi", "Özelleştirme", "Yabancı Şirketleşme" adı altında ve IMF'in gözetiminde, Amerikalı ve Avrupalı Kâfir Sömürgeci devletler ile paylaşmıştır. Bunun en çarpıcı kanıtları şunlardır:

- Genel ve özel bankalardaki, kamu ve özel servetlerinizin göz göre göre hortumlanmasıdır. Öyle ki kapış kapış götürülmekte, dileyen dilediğini almaktadır. Örneğin; UnionBank, çiftçi gayri menkullerini ve 500 Milyar Sentim değerindeki tahvilleri hortumlamakla suçlanmaktadır. Yine bu bankayla birlikte "Ticâret ve Sanâyi Bankası"nın da bulunduğu kamu mallarını kötüye kullanma davasındaki meblağ ise 1,5 Milyar Dolara tekâbü'l eden 13,2 Trilyon Sentim'dir. Devlet hesabına Mâliye İdâresi'nin karşıladığı "Bank el-Halife"den doğan zarar ise 1,5 Milyar Dolar civârındadır. Müdürünün şâibeli olayına ise 40'tan fazla üst yetkili, devlet bakanları ve aralarında Fransa, İngiltere ve Körfez devletlerinin de olduğu diğer unsurlar da karışmıştır. "Cezâyir Vatanî Bankası"nın el-Kalîa, Şirşâl, Buzri'a'daki... fonlarından hortumlanan 3,2 Trilyon Sentim ise cabası!...
- 2001 yılındaki "Yatırımın Geliştirilmesi"ne ilişkin 03-01 sayılı kânunun, ardından bunu revize eden ve tamamlayan 2006 yılındaki 08-06 sayılı kânunun, 2001 yılındaki "Ekonomik Kurumların Genel Tanzimi, İhyâsı ve Özelleştirilmesi"ne ilişkin 04-01 sayılı kanun, 2005 yılındaki "Yakıtlar"a ilişkin 07-05 sayılı kânunun düzenlenmesi, Cezâyir ile Avrupa Topluluğu arasında ortaklık tesis eden Avrupa Akdeniz İşbirliği Anlaşması ve 01.09.2005 tarihi itibarıyla yürürlüğe giren 22.04.2002 tarihindeki Valensiya Anlaşması... ile Avrupalı ve Amerikalı Sömürgeci Kâfirlere imtiyâzlar verilmiş ve stratejik sayılan her şeye egemen olmaları sağlanmıştır. Örneğin; Hükümet, Cezâyir'deki stratejik havaalanlarından birinin işletme ruhsatını Fransız şirketine verme kararı almıştır ki Ulaştırma Bakanı Muhammed Mağlâvî bunu, devletlerarası ihalelere açmaksızın ikili anlaşma yoluyla başkentteki yeni devletlerarası havaalanının işletme ruhsatını vermek amacıyla, bakanlığının Paris Hava Meydanları Kurumu ile girmiş olduğu müzâkerelerde açıklamıştır. Eğer bu havaalanının, Cezâyir'in tüm dünya devletlerine açılan çıkış kapısı olarak kabul edildiğini bilirsek Hükümet, devletin çıkışını Yabancı Kâfir bir şirketin eline vermiş demektir ki bu, meselâ devlet yetkililerinin hareketleri ve gezi programları ile alâkalı tüm bilgiler bu şirketin eline geçecek, anlamına gelmektedir. Meselâ Neftâl Şirketi, "mazot ve benzin" gibi stratejik ve hayati maddelerini Arizyu-Sukeykede limanları arasında ülkenin sâhili boyunca taşımak ve dağıtmak amacıyla yabancı şirketlerle çalışmaya başlamıştır ki bu, mezkur maddeleri taşıyan Sunatrâk Ustûl Şirketi'nin yok pahasına satılmasından sonra olmuştur. Örneğin başkent limanından sonra ikinci liman olarak kabul edilen Cabâya Limanı'nın ortak işletmesi için Amerikan "Portech" topluluğu ile şirketleşme anlaşmasının imzalanmasıdır. Bu limanın, yılda yaklaşık 4.6 milyon ton mal karşılayacağını bilirsek, bu durum liman işletmesinin ekonomik açık üzerinde egemenliğine ve ülkenin ekonomik kollarına tasallut olmasına yol açacaktır. Kalifiyeli elemanların bulunmasındaki tereddüt "Brown, AND, Road, Condor" gibi Amerikan-Cezâyir karma şirketlerin, devletlerarası ihaleler açmaksızın ikili anlaşmalar yoluyla büyük projelerin çoğunluğunu almasına, Vahrân ve Kusanîne'deki askeri hastaneler gibi Vatanî Savunma Bakanlığı'na ait önde gelen stratejik projelerin ve Temenrast, Tendûf, Beşşâr ve el-Cilfe'nin her birindeki birçok ordu tesislerinin yapımını üstlenmelerine dâvetiye çıkartmıştır. Câhilliye döneminde Araplardan biri karısını

boşadığında ona şöyle derdi: “

“Yolun açık olsun” yani “Seni serbest bıraktım, istediğin yere gidebilirsin” demektir. Bugün ise Cezâyir Devleti halkına: “Ekonomini serbest bıraktım” demeyip bilakis şöyle demektedir: “

“Ekonomini Sömürgeci Kâfire bıraktım” yani “Ekonominin yolunu serbest bıraktım, Fransa, İngiltere, Amerika hangisini istiyorsan dilediğin ile gidebilirsin” demektedir.

Ey Cezâyir’deki Müslümanlar!

Askerî ve siyâsî açıdan “Siyâsî” İslâm’ın kökünün kazılması komplosunun “başarıya” ulaşması, Avrupa, Amerika ve “Mafya”nın ekonomik açıdan semeresinin hasadı üzerine üşüşmesini, “Pazar Ekonomisi” ve “Özelleştirme” yoluyla aç kurtların sofraya üşüşükleri gibi birbirlerini üzerine davet etmelerini sağlamıştır. O kadar ki size yönelik olan bu üşüşme ve birbirlerini davet etmeleri öldürülmenizi ve terörize edilmenizi hazırlamıştır. Zira son günlerdeki güvenlik gerilimi “Terörizm” merhalesinden bir şeyin döndüğünü size göstermek için bir sinyaldir.

Cezâyir, “Üretim” dışında tüm alanlarda yaklaşık altı senedir uçsuz bucaksız ekonomik bir atölyeye dönüşmüştür. Ülke baştanbaşa 2005’ten 2009’a kadar olan 55 milyar doları aşan bir meblağda kalkınma destek programının geçidi haline gelmiştir. Bu programların insanların ekonomik hayatını iyileştirmek için olması yerine, ülkenin serveti üzerinde yabancı sermaye adı altında devletlerarası üşüşmenin olduğunu görmekteyiz. Beldelerinize karşı birbirlerini davet ettikleri ve servetlerinize üşüşükleri bir zamanda kurbanlar sizler, aleyhinde komplo kurulan İslâmınız ve yağmalanan sizin servetleriniz olduğu halde, sanki komplo sizleri hedeflemiyormuşçasına tüm bu dâvetlere ve üşüşmelere karşı aldırış etmediğinizi de görmekteyiz.

Zira her biriniz veya her bir grubunuz kendisini, kendi sorunu dışındakileri “bananecilik” ile değerlendirmektedir. Sanki bu bireysel ve toplumsal sorunlar, insanlardan muayyen bir kesime ait bağımsız meseleler şeklinde, tüm meselelerin çözümü için çalışılan birbirinden kopuk birer bağımsız meseleler olarak algılanmaktadır. Zirâ gençler, sorunun işsizlikte olup çözümün ülkeden göç etmekte, öğretmenler sorunun maaşlarda olup çözümün maaşlarının artırılmasında, işçiler sorunun özelleştirmede olup çözümün tazminat ödenmesinde, “kaybolanların” yakınları sorunun gerçeğin aydınlatılmamasında olup çözümün tazminat ödenmesinde, gerçeğin aydınlatılmasında ve suçluların yargılanmasında... olduğunu düşünmektedirler. Halbuki mesele, tüm Cezâyir halkı açısından tektir ve sorunları bu meseleden doğan birçok meselelerdir ki bunların tamamı tek bir temele dönmektedir ve sorunların arasında sıkı bir bağlantı ve içicilik vardır. Öyleyse öncelikle Cezâyir’deki mevcut sorunlara bakışın, sorunların çözümünde sahîh bakış esasına dayalı olarak köklü bir şekilde değişmesi kaçınılmazdır. Aksi takdirde her tür sorunun çözümü yönünde sarf edilecek çaba fayda değil zarar verecektir.

İşte bu sahîh bakış açısı; meseleye, meselenin tamamına, “sosyalist veya kapitalist” Küfür nizamlarının üzerine dayatılması ve Allah’ın indirdikleri ile yönetimin hayatınızdan sökülüp atılması meselesi olarak bakmanızdır: Zira Cezâyir Otoritesi, “uyduruk” bağımsızlıktan sonra, ülkenin Kâfir Askerî Fransız Sömürgesi olmaktan kurtarılmasına etken ve neden olanın bizzat İslâm olmasına, siyâsî, iktisâdî, ictimâî, ahlâkî... her açıdan tüm hayat nizamlarının İslâm’da mevcudiyetine rağmen, önce İslâm’ı terk etmiş sonra da tatbîk ve infâz mevkiinden uzaklaştırmıştır. Yine Kâfir Sosyalizm Nizâmı’nın, Allah [Subhânehu ve Te’âlâ]’nın varlığını tanımayan Ateizm ‘Akîdesi’nden kaynaklanmasına ve bunun da nizamın toplumun sorunlarını çözmekten acîz kalmasına neden olmasına rağmen Cezâyir Devleti, Kâfir Sosyalizm Nizâmı’nı toplumsal hayata ve sorunlarının çözümüne temel almıştır.

Geçen asrın doksanlarının başında Sovyetler Birliği’nin çökmesi, devletlerarası ve küresel açıdan ideolojik nizâm olarak Sosyalizm’in son bulması ile asıl olan Cezâyir Devleti’nin tatbîk ve infâz konumuna Sosyalizm’in yerine İslâm Nizâmını getirmesi iken, ülkenin sömürülmesine ve insanların bedbahtlığına neden olmasına rağmen, toplumun hayatına ve sorunlarını çözümlemesine temel olarak özellikle “Pazar Ekonomisi”, “Özelleştirme” ve “Yabancı Sermaye”yi alan Kâfir Kapitalizm’i benimsemiştir. Sadece bu da değil, daha da ötesi, İslâm’ın tatbîk ve tenfîzine karşı acımasız bir savaş başlatmış, halkın Müslüman olmasına, hayat, devlet ve toplum vakıasında İslâm’ın tatbiki ve tenfizinden başkasını istememesine rağmen canları, malları ve halkın ‘Akîdesi’ni kökünden söküp atmaya azmetmiştir.

Ey Cezâyir’deki Müslümanlar!

Muhakkak ki Cezâyir Devleti, halkın geri kalanından kopuk bir şekilde sizden her bir gruba cephe alarak üzerine saldırmaktadır. Dolayısıyla boş bir dâirede dönmeye devam edesiniz diye sizleri kendisi ile yüzleşmede parçalanmaya sevk etmektedir ki köklü çözümünden uzaklaştıran bir biçimde, geçici ve anlık sorunlarınızı çözmek için çalışsınız ve bu nizâma çaresiz miskinler olarak boyun bükesiniz de tüm sorunlar uzun vadede çözümsüz kalmaya devam edebilsin. Doğal olarak da hayâl kırıklığına uğramış, ümitsizliğe kapılmış bir halde temel meselenin çözümünü düşünmekten, “Allah’ın indirdikleri ile yönetim meselesi”nden iyice uzaklaşsınız.

Meselâ özelleştirme, maaş zamları, yakıtlar kanunu, yolsuzluk ve işsizlik meseleleri... Bakan Abdulhamîd veya Bakan Şekîb Halîl veya eski Başbakan Ahmed Uveyhay'ın ayrı ayrı ifâdelerinde... tek düşman olarak söylenegelmiştir. Ardından hakemlik mevkiine Devlet Başkanı Buteflika getirilip sizden yağmalanarak götürülenleri size karşı doğruladığında yüzlerinize mutluluk ve minnettarlık duyguları yansımıştır ki işte bu, Nizamın kötülüğüne rağmen ayakta kalmasına yol açmış ve ömrüne ömür katmıştır. Ancak meselenin, Avrupalı ve Amerikalı Sömürgeci Kâfirlerin, IMF gibi her tür devletlerarası örgütleri, Avrupa-Akdeniz İşbirliği gibi her tür anlaşmaları, Halliburton, "Suez" ve "British Petroleum" [BP] gibi her tür şirketleri ile bizleri sömürmesi olarak itibar edip bu sömürsünün de Hilâfet'i kurmak ve İslâmî Dâveti dünyaya taşıyarak İslâmî Hayatı yeniden başlatmak için Allah'ın indirdikleri ile yönetime dönmemizi engellemek olarak itibar edersek; benimsenmesi gereken siyâsî konunun hakikatını tanımış oluruz ki bu, Cezâyir Devleti'nin, bazen Avrupa'nın bazen de Amerika'nın sayesinde Müslüman Cezâyir halkı üzerinde hegemonya kurdukları bir kukla devlet olduğu gerçeğidir.

O halde meseledeki asıl düşman, Avrupa ve Amerika'dır. Dolayısıyla her ikisinin de meselede asıl düşman olarak telakkî edilmesi kaçınılmazdır. Bunu idrâk ettiğimiz zaman meselenin, sadece ekonomik bir mesele olmadığını anlamış oluruz. Aynı şekilde meselenin sadece özelleştirme veya maaşların zamlanması veya yakıtlar kânunu veya yalnızca işsizlik meselesi değil, bilakis İslâm'ı hayatımıza hâkim kılmamızı engellemek amacıyla Avrupa ile Amerika'nın bizi sömürmesi ile alakalı bir mesele olduğunu anlamış oluruz. Eğer bunu anlarsak, Cezâyir Devleti'nin bu ikisinin bir köprüsü olduğunu idrâk etmişiz demektir. Çünkü Cezâyir Devleti, "Pazar Ekonomisi", "Özelleştirme" ve "Yabancı Sermaye"nin propagandasını yapan sömürgecilik projelerini infâz ederek birinin ajanlığını yaparken diğeri de memnun etmektedir.

Ey Cezâyir'deki Müslümanlar:

Hizb-ut Tahrir / Cezâyir sizleri, meselenizi sadece ekonomik hayatınızı iyileştirme şeklinde algılamaya çağırılmaktadır. Tam aksine sizin meseleniz evvela ve dâima, Allah'ın indirdikleri ile yönetim meselesidir. Bu ise siyâsî bir meseledir ve bunun halledilmesinden sonra hayatınızın iyileştirilmesi mümkün olacaktır. Zîra Allahu Te'alâ şöyle buyurmuştur:

Her kim beni anmaktan yüz çevirirse şüphesizi

onun sıkıntılı bir hayatı olacak ve biz Kıyâmet Günü kör olarak haşredeceğiz. [Tâha 124]

Ve şöyle buyurmuştur:

O ülkelerin

halkı imân edip ittikâ etselerdi üzerlerine semânın ve arzın bereketlerini yağdıırdık. Ancak yalanladılar ve bizde ettikleri yüzünden onları yakalayiverdik. [Araf 96]

O halde sizleri; gerçek meselenize sarılmaya, sizleri terörize eden, katleden, aç bırakan ve varlıklarınıza göz diken bu azgın nizâmın karşısında İslâm esâsına dayalı olarak tek bir siyâsî saf halinde birleşmeye, gerçek düşmanlarınız olan Avrupalı ve Amerikalı Sömürgeci Kâfir devletlerin İslamınıza ve servetlerinize yönelik komplolarını boşa çıkarmak üzere plânlarının ve projelerinin karşısında durmaya dâvet ediyoruz. Yine sizleri, İmâm Ahmed İbn-u Hanbel'in tahrîc ettiği hadiste, Rasul [Sallallahu 'Aleyhi ve Sellem]'in bizleri müjdelediği **İkinci Râşidî Hilâfet Devleti'**ni kurarak İslâmî Hayatı yeniden başlatmak üzere siyâsî yolda bizimle beraber hareket edip İslâmî Dâveti taşıyarak bunları kökünden sökmeye çağırıyoruz:

...

... ..Ardından Nubüvvet Minhâcî üzere Hilâfet olacaktır...

O halde ümitsizliğe kapılmayın! Zîra Allah'ın izni ile, eninde-sonunda âkıbet sizin lehinize dönecektir. Allah Te'alâ şöyle buyurmuştur:

Tam da Rasuller

ümitlerini yitirip de kendilerinin yalana çıkarıldıklarını sandıkları bir sırada onlara Nusretimiz gelir ve dilediğimiz kimse kurtuluşa erdirilir. (Fakat) mücrimler topluluğundan azabımız asla geri çevrilmez. [Yûsuf 110]

Hizb-ut Tahrir
Cezâyir

H. 10 Ramazan 1427
M. 02 Ekim 2006